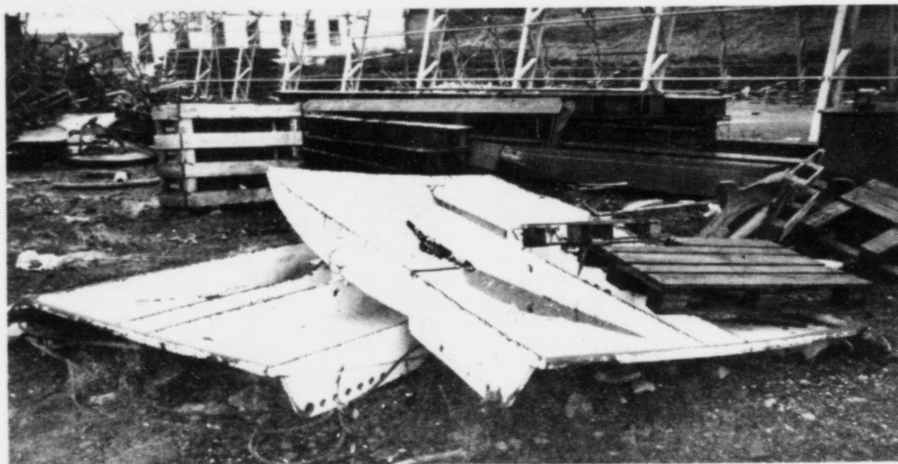

SÍÐUPORTRIÐ Á ÓLAVI GREGERSEN FUNNIÐ

Á tíggu ára degnum fyri, at Ólavur Gregersen fór á land á Flesjunum, leitaði tað stóra síðuportrið á hesum stásiliga farmaskipi sær uppáttur av havsins botni og er nú á skipasmíðjuni á Skála

Tað kann ikki sigast 100% við vissu, at tað júst var á tíggu ára degnum, men líkt til, at ikki er tað langt við síðuna av, tá tað stóra síðuportrið av farmaskipinum Ólavi Gregersen flotaði uppáttur og fór at reka móti landi.

Óivað hava fleiri borið eyga við tað, har tað lá í fjøruni norðan fyri Urðará, sunnan fyri Morskranes á vestursíðuni á eystara arni av Skálafjørðinum. Men tað var Mortan Justesen av Morskranesi, ið boðaði Vaktar- og Bjargingartænastuni frá.

– Eg koyrði framvið og legði merki til hetta stóra, hvíta portrið, ið lá niðri í fjøruni, sigur hann Tíðindablaðnum Sosialinum frá.

– Men eg hugsaði, at onkur annar mundi fara at boða frá tí. Portrið varð kortini liggjandi í fjøruni, og so

ringdi eg til Vaktar- og Bjargingartænastuna fyri at gera teir varugar við hetta.

Mortan Justesen boðaði frá portrinum hósdagin 13. januar, og tá vóru ein ella tveir dagar lidnir, frá tí at hann fyrstu ferð legði merki til portrið.

– Eg gangi útfrá, at tað er í tí stóra uppganginum, ið tá hevði verið frammanundan, at portrið hevur sliði seg leyst og er komið upp, sigur Mortan, ið sjálvur er leiðari á stáldeildini á skipasmíðjuni á Skála, ið byggið skipið, ið varð handareiddarínum Pf. Drekanum í Gøtu 12. oktober 1982. Tá arbeiddi Mortan eisini á skipasmíðjuni, so hann hevur verið við til at byggja skipið, ið nú sær út til at hava hug at leita sær upp av botni aftur.

– Síðuportrið sær sera væl út eftir at hava ligið á havsins botni hesi tíggu árin, so tað visir vælsaktans, at tað er gott kramm, ið vit byggja á Skála.

Ólavur Halgi varð sendur á staðið, men kranin umborð megnaði ikki at lyfta portrið, ið vigar eini 5-6 tons. Tí vórðu boð send eftir einum krana frá Skipasmíðjuni Føroyar, ið kom og heysaði portrið upp. Síðani tók Spøgvin tað upp á sleip inn á Skála, har tað nú liggur á keiðinum.

Síðuportrið er dupltskinnað, so tí flytur tað í sjónum, og tí hevur tað eisini verið gjørligt hjá tí at koma rekandi teir triggjar ella fyra fjórðingarnar, ið eru frá Flesjunum og inn til Morskranes.

Á skipasmíðjuni hava teir skorið portrið sundur í tvey. Tað var púra heilt, tá tað var funnið sunnan fyri Morskranes.

– Vit skulu ikki brúka tað til nakað, so um onkur heldur seg hava brúk fyri tí, er bara at koma eftir tí, sigur Mortan Justesen.

h.

Síðsta ferðin hjá Ólavi Gregersen 10. januar 1984

Klokkan tíggu minuttir í tvey týsnáttina 10. januar 1984 endaði farmaskipið Ólavur Gregersen sína síðstu ferð sera knappliga, tá skipið fór á land á Flesjunum. Skipið rendi á tætt við radarrefleksið, sum varð sett upp á Flesjunum í 1975 fyri júst at forða skipum at kom ov nær.

Meðan maskinmeistarin og hjálparmaður hansara sótu í messuni, og hinir seks, ið vóru við, lógu í fasta svøvn, sigldi tað 500 tons stóra skipið upp á Stórufles við fullari ferð. Fyrsti stýrimaður var einsamallur á vakt á brúnni.

Stýrimaðurin greiddi í sjórættinum frá, at hann sá radarrefleksið á radaranum, men at hann helt hetta vera eitt annað skip. Tað vísti seg, at hetta góða radarrefleks als ikki var uppmerkt á kortinum, stýrimaðurin stýrði eftir hesa náttina, hóast kortið var frá 1981 og varð rættað í 1982.

Stýrimaðurin misti síðani »skipið« burtur í einum grovum kavæli, og helt hann tí, at skipið var farið framvið. Men fimm minuttir seinni stoytti, og hann varð slongdur í dúrkið.

Sjálvur hevði stýrimaðurin siglt í øðrum londum í 18 ár, so hann visti als ikki av radarrefleksinum. Hann var nýggjur umborð – hevði bert verið við Ólavi Gregersen í ein mánað – og hetta var fyrsta ferðin, at hann skuldi sigla skip inn á Skálafjørðin.

Umborð hevði Ólavur Gregersen 180 tons av mjøli, 20 tons av eplum, 995 vørupallar hjá Fiska-søluni og ein pall við rúsdrekka, umframt eisini aðra vøru, ið var við.

Trý samdøgur eftir, at Ólavur Gregersen var farin á land, legði hann seg yvir á bakborðssíðu og fór undir kav. Skipið var tryggjað fyri 47,5 milliónur krónur.

h.

Síðsti grindafundurin hesaferð

Grindamannafelagið fer í kvøld at hava fund í skúlanum í Vági og í annaðkvøld í Sundalagnum. Hesir báðir eru síðstu fundirnir á hesum sinni í røðini av nýggju grindafundum kring landið

Fundarrøðin hjá Grindamannafelagnum, ið hevur verið kring alt landið, nærkast nú endanum, og tveir teir síðstu fundirnir í hesum umfarinum verða í kvøld og annaðkvøld.

Í annaðkvøld kl. 19.30 verður fundur í skúlanum í Vági, og í annaðkvøld verður fundur eina-staðni í Sundalagnum. Enn er ikki fundarstaður ásettur.

Fundirnir hjá felagnum eru almenningar, og fólk fáa høvið at koma

fram við tí, tey hava upp á hjarta um grind og grindadráp, umframt at tey eisini kunnu tekna seg sum limir í Grindamannafelagnum. Átlanin hjá felagnum er annars, at fólk seinni í ár skulu kunna fara inn á posthúsin kring landið og tekna seg sum limir.

Grindamannafelagið byrjaði í heyst hesa fundarrøðina, ið hevur vitjað Hvalba, Sand, Vágar, Vestmanna, Havn, Fuglafjørð og Klaksvík, og sum nú endar við

fundunum í Vági og Sundalagnum.

Felagið hevur hesa tíðina fingið um 400 limir, og á fundunum hevur uppmøtingin verið góð, úr 70 upp í 170 fólk – bæði kvinnur og menn.

Lívlígt orðaskifti

Í fleiri førum hava fundirnir hjá Grindamannafelagnum kappast við aðrar fundir um onnur evni í samfelagnum, men hóast hetta,

hevur ein fjøld av grindamonnum valt at koma á fundirnar hjá felagnum.

Stórus áhugi tykist vera fyri grind og grindadráp, og hevur lívlígt orðaskifti sett sín dám á teir ymsu fundirnar, ið hava verið.

– Menn hava kjakast nógv, og evnini hava verið nógv: Hvussu eigur grin at verða rikin, duga vit nógv væl at skera á háls, seta vit ungt fólk við, hvussu læra vit yngra ættarliðið at hagraiða grind,

er skiftið í lagi og so framvegis, sigur formaðurin í Grindamannafelagnum, Hans J. Hermansen, í tíðindaskriv.

– Evnini eru óteljandi, og hartil er at siga, at fundirnir hava verið stak síðligir. Tað tykist, sum at menn skilja álvaran í, at vit sjálvir fremja tær ábøtur, ið eru neyðugar í sambandi við grindadráp, um vit frameftir skulu sleppa at drepa grind.

h.